

[Ingeborg Hansen.]

sig paa disse tilsyneladende beskedne Kontorer kan faa Hjælp for en billig Penge. I mange Tilfælde er disse Kunder imidlertid blevet narret paa det groveste for deres Penge uden at faa nogen Hjælp. Averteringen foregaar meget tit paa den Maade, at man, sikkert bevidst, søger at faa Folk til at tro, at det drejer sig om Studentersamfundets Rets Hjælp. Man efterligner Studentersamfundets Metoder, man averterer med samme Kontortid, nemlig hver Aften fra 7 til 9 undtagen Lørdag, og benytter andre Ting, som viser, at disse illegale Retshjælpe meget gerne vil have Skær af at høre til den rigtige.

Man har nu valgt den Fremgangsmaade at bibeholde den nuværende frie Adgang til at oprette og drive disse Kontorer, men saaledes at det offentlige faar Adgang til at forbyde dem. Samtidig stækker man deres Virksomhed ved at forbyde dem at avertere paa en saadan Maade, at det kan give Anledning til at tro, at det er juridisk Raadgivning eller anden Retshjælp, der gives.

Lovforslaget bestemmer endvidere, at der ikke behøver at foreligge noget direkte Misbrug, for at en saadan Virksomhed kan blive standset, men at den kan standses allerede paa Mistanke, det vil sige, hvis de Oplysninger, man har om den Person, der driver Virksomheden, gør det betænkeligt, at han nu optræder som juridisk Raadgiver eller anden Raadgiver. Dette maa siges at være tilfredsstillende. Det falder ganske i Traad med den almindelige Opfattelse, at en Person, som før har været straffet for Bedrageri, Underslæb eller lignende, eller som paa Grund af mislige Forhold har mistet sin Sagførerbestalling, eller som er straffet for en grov Sædelighedsforbrydelse, ikke bør kunne optræde som Raadgiver og Vejleder for Befolkningen, selv om han ikke i denne Egenskab endnu har gjort noget forkert. Som et Led i Adgangen til at faa en saadan Virksomhed forbudt er indføjet Bestemmelsen i § 4 om, at Politiet kan forlange Oplysninger om Driften og stille Krav med Hensyn til Bogføringen, ligesom det har Adgang til Virksomheden. Det er rigtigt, som der staar i Bemærkningerne, at disse Bestemmelser ikke paa nogen Maade vil kunne fortrædige de gode Virksomheder, der har deres Ting i Orden, men de vil kunne træde i Kraft, saa snart der er Mistanke til en Virksomhed.

Paa mit Partis Vegne vil jeg derfor udtale min Tilfredshed med Lovforslaget. Det har længe været ønsket, det har længe været tiltrængt, der har været talt om det gennem

mange Aar, og det er godt, at det nu endelig kommer. Det er nok muligt, at der er et eller andet Spørgsmaal, som vi gerne vil have lidt nærmere Oplysninger om, og derfor mener jeg, at Lovforslaget bør underkastes en Udvalgsbehandling, som muligvis kan blive kort; det kan godt være, at den ikke vil være saa forfærdelig længe, men jeg vil i hvert Fald gerne, naar den Tid kommer, have Lov til at stille Forslag om Udvalgsbehandling.

Rytter: Det Forslag, som den højtærede Justitsminister her har forelagt, er et typisk Eksempel paa de Love, der har til Formaal at drage Grænser for privat Erhvervsvirksomhed, Grænser, som vi mener, at Erhvervene ikke bør kunne overskride. Vi har faaet flere saadanne Love. Jeg skal nævne Eksekutorloven, som griber ind over for privates Ret til at være Eksekutorer. Vi har her i Rigsdagen drøftet Spørgsmaalet om Ejendomsægglere, men et Forslag herom er dog endnu ikke fremkommet. Vi har faaet Regler med Hensyn til Lægevirksomhed og Kvaksalveri, paa hvilket Omraade vi ligeledes har grebet ind i den enkeltes Ret til at udøve en hvilken som helst Næring. Mange mener, at Lovgivningsmagten saa lidt som muligt skal gribe regulerende ind i de privates Ret til Erhverv, saa at man f. Eks. ikke skulde kunne gribe ind over for Kvaksalveri, idet det gøres gældende, at Befolkningen er tilstrækkeligt sikret ved at have Straffeloven til Beskyttelse. Erfaringen viser dog, at Straffelovens Beskyttelse paa visse Omraader ikke er tilstrækkelig; det gælder saaledes med Hensyn til Kvaksalveri- og Lægevirksomhed og med Hensyn til Eksekutorvirksomhed. Muligvis har Erfaringen ogsaa vist det med Hensyn til Ejendomsægglere. Altsaa, paa mange Omraader maa det offentlige gribe ind.

Spørgsmaalet bliver da, hvor kraftigt det offentlige skal gribe ind. Den kraftigste Maade at gribe ind paa er jo ved helt at forbyde, at en Virksomhed udøves af private. Vi husker alle, at der i sin Tid her i Tinget var Tale om et absolut Forbud mod at drive Virksomhed som Kvaksalver. Det samme overvejedes med Hensyn til Eksekutorvirksomheden. Ogsaa her kunde det Spørgsmaal rejses, om man ikke helt burde forbyde den Virksomhed, som Lovforslaget omhandler. Det vilde være den mest virksomme Indgriben fra det offentliges Side, og den kunde have sin gavnlige Side. Men her i Landet er vi jo ikke stemt for Forbud paa alle mulige Omraader, og den højtærede Minister har da ud fra dette taget det